

Textař Martin CULEK
a
hudebník Petr BRZOKOUPIL

představují jedinečné

IndiviDUO

v textech svých písní a básní
od podzimka 1998 do podzimka 2004

Copyright: Nakladatelství „☺ 54-Publishers ☺“

APOKALYPSA

Planetu Zemi plení globální oteplení,
lesy a města hoří, vaří se voda v moři;
i měsíc na obloze pokryly černé saze,
V plamenech lidé hynou - svět hoří jejich vinou!

*Pravá apokalypsa, ven by nevyhnali psa;
v dým se mění obloha - co si počnem', proboha?!*

Počítač předpověděl, že Slunce do tří neděl
vysuší oceány - a potom pámbů s námi!
Jaderní fyzikové nálože vodíkové
poslali ke Sluníčku - sfoukli ho jako svíčku!

*Pravá apokalypsa, ven by nevyhnali psa;
v dým se mění obloha - co si počnem', proboha?!*

Slunce se ve vesmíru změnilo v černou díru,
nastalo nové klima - naprostá tma a zima;
a lidé znovu hynou - nemají volbu jinou,
píjí svůj pohár do dna - smrt není milosrdná!

*Pravá apokalypsa, ven by nevyhnali psa;
v led se mění obloha - co si počnem', proboha?!
Jestli Zemi vezme d'as, závisí na každém z nás...!*

Text: Petr BRZOKOUPIL; Hudba: Petr BRZOKOUPIL

(leden 2005, Ústí nad Orlicí)

BRÁNA DO DUŠE

Nana naná nána nána
Nana naná nánaná
Nana naná nána nána
Nana naná nánaná

*Ná na nána
Nána nána ná
Ná na nána
Nána nánaná
Ná na nána
Nána nána ná
Naná naná nána ná
na ná na na na ná
na ná na na na ná.*

(klavír a kytara)

*Ná na nána
Nána nána ná
Ná na nána
Nána nánaná
Ná na nána
Nána nána ná
Naná naná nána ná
//: na ná na na na ná
na ná na na na ná ://
Na ná!*

CO HÝBE LESEM DNES?

Beruška motýla zlobila:

„Deaktivuju Ti mobila!“

„Nedělej to prosím dneska,
má mi přijít ememeska...“

Jakápak je do lesa ímejlová adresa?

*Zavináč a třikrát vé - nepodceňujme ikvé
zvířat v našem století; počítač je prokletí!*

Když objednává medvěd med,
zásadně přes Internet.

Usmívá se, kdo to slyší -

- kočka už je přítel s myší!

I smrk by se rád mrk,

co mu přišlo na mejl,

píše palma z Nasavrk:

„No, smrku, Ty seš pahejl!“

Jakápak je do lesa ímejlová adresa?

*Zavináč a třikrát vé - nepodceňujme ikvé
zvířat v našem století; a kdejaké havěti...*

Dnes i ti moskyti nasytí se na síti!!!

ČARODĚJNÁ (2 strany)

předehra

Čaroděj:

Jakmile jsem tlesk (*tlesk*)

Jakmile já (*tlesk*) tlesk

Sjel po nebi blesk

Jakmile jsem dup (*dup*)

Jakmile já (*dup*) dup

Vyvrátil se dub

SBOR:

Nebojte se čarodějů – nejsou zlí

Když budete hodní, tak vám třeba něco vykouzlí

Kluk: Vyčaruj mi míč

Holka: A já chci od pokladu klíč

SBOR: Nudu pryč

Čaroděj:

Ptáci, když jsem hvízd (*hvízd*)

Ptáci, když já (*hvízd*) hvízd

Vyletěli z hnízd

Vlci, když jsem kých (*pčí*)

Vlci, když já (*pčí*) kých

Vyli po roklích

SBOR:

Nebojte se čarodějů – nejsou zlí

Když budete hodní, tak vám třeba něco vykouzlí

Kluk: Vyčaruj mi květ

Holka: A já chci ve studánce med

SBOR: A to hned

mezihra (viz předehra)

Čaroděj + SBOR:

Kdyby každý tlesk (*tlesk*)

Ted' každý z nás (*tlesk*) tlesk

Zaženeme stesk

Kdyby každý dup (*dup*)
Teď každý z nás (*dup*) dup
Zloděj vrátí lup

Naše malé čarování má svůj řád
Každému se splní všechno, co si bude tajně přát

Kluk: Já vykouzím sních
Holka: A já duhu v rukou svých
SBOR: Lidem smích

Čaroděj + SBOR:
Kdyby každý hvízd (*hvízd*)
Teď každý z nás (*hvízd*) hvízd
Bylo by co jíst

Kdyby každý kých (*pčí*)
Teď každý z nás (*pčí*) kých
Ubylo by zlých

Naše malé čarování má svůj řád
Každému se splní všechno, co si bude tajně přát

Kluk: Chci pro slzy hráz
Holka: A já, ať lásku najde snáz
SBOR: Každý z nás

dohra (viz předehra)

ČI – ČTYŽI

Vánočnímu stromečku
je nejlíp v našem domečku.

Babča s dědou dovedou
potěšit ho koledou.

A co táta – nezlobí?
Kdepak – větší ozdoby!

Maminka nám u dveří
zavoněla večerí.

Náš kapr nebyl zvaný –
- a tak se dívá z vany.

U stolu jsem nakrátko
spatřil zlaté prasátko.

**Dářečku jsem dostal dost,
mám z nich velikou radost!**

**Můj starší bratr Petr
daroval mi mikinu.**

**Sestřenice Ludmila
koupila mi telefon.**

**Pak jsem dostal od Božky
luxusní pár ponožek.**

**Nepochopím Helenku,
že věnovala mi blůzu.**

**Dáreček od Alice –
- rychlovarný kávovar.**

**A od svého děvčete
dostal jsem dvě morčete.**

To koukáte, to koukáte,
co jsem dostal k Vánocům!!!

DOMNĚNÍ

Kdo z vás žije v domnění,
že svět něco dluží vám,
závist se vám odmění – a nezbyde vám nic...
Já si život užívám!

Kdo z vás žije v domnění,
že jen láska chybí vám,
máte všechno, kromě ní – vám láska vyjde vstříc!
Sám ji denně dobývám...

Refrén:

//: *Sny se zhroutí jednoduše,
místem klidu je dno duše
– život někdy zlý se zdá.
Sny se zhroutí jednoduše,
místem klidu je dno duše
– jenom hlupák snů se vzdá! ://*

(mezihra saxofon)

Kdo z vás žije v domnění,
že bohatství slouží vám,
chamtivost vás promění – a chcete stále víc...
Já si život užívám!

//: *Sny se zhroutí jednoduše,
místem klidu je dno duše
– život někdy zlý se zdá.
Sny se zhroutí jednoduše,
místem klidu je dno duše
– jenom hlupák snů se vzdá! ://*

Zpěv + saxofon:

//: *Sny se zhroutí jednoduše,
místem klidu je dno duše
– život někdy zlý se zdá.
Sny se zhroutí jednoduše,
místem klidu je dno duše
– jenom hlupák snů se vzdá! ://*

EGYPTSKÁ

ANUP, BŮH SMRTI

To, co si každý nadrobí,
Anup nám sečte v záhrobí;
nejedna duše plakala,
Anup má hlavu šakala!

*Ref: Ať jeho jméno s námi je,
až z nás se stanou mumie!
Celému světu dává řád,
ať je tu s námi napořád!*

THOVT, BŮH MOUDROSTI

Thovt nám dal vědu zdravotní,
jsme díky němu gramotní;
Thovt nás ve znalce promění
ve vědě, v právu, v umění.

*Ať jeho jméno s námi je,
až z nás se stanou mumie!
Celému světu dává řád,
ať je tu s námi napořád!*

ESET, BOHYNĚ PŘÍRODY

Eset nás učí mouku mlít,
plátno tkát a méně klít;
a lidem, kteří nejsou zlí,
amulet lásky vykouzlí.

*Ať její jméno s námi je,
až z nás se stanou mumie!
Celému světu dává řád,
ať je tu s námi napořád!*

RE, BŮH SLUNCE

Slunce je člunem pro boha,
řekou je pro něj obloha.
Hada se Bůh Re nebojí -
- v noci ho vyzve k souboji.

*Ať jeho jméno s námi je,
až z nás se stanou mumie!
Celému světu dává řád,
ať je tu s námi napořád!*

SUTECH, BŮH POUŠTĚ

Sutech se ukryl do pouští,
strašných skutků se dopouští!
Zardousil bratra provazem,
zákeřně plení jeho zem.

*At' jeho jméno s námi je,
až z nás se stanou mumie!
Celému světu dává řád,
at' je tu s námi napořád!*

MAAT, BOHYNĚ SPRAVEDLNOSTI

Podváděl jsi, loupil a krad' ?
Obávej se bohyně Maat!
Pravda se ukáže záhy,
tvé srdce prověří váhy!

*At' její jméno s námi je,
až z nás se stanou mumie!
Celému světu dává řád,
at' je tu s námi napořád!*

GEB A NUT, BOHOVÉ ZEMĚ A OBLOHY

Geb je zemí, Nut oblohou,
přimknout se k sobě nemohou;
bůh Re je viděl v objetí,
stali se jeho obětí...

*//: At' jejich láska s námi je,
až z nás se stanou mumie!
Celému světu dali řád,
at' jsou tu s námi napořád! ://*

Se sborem nepoužité sloky:

HATHOR, BOHYNĚ LÁSKY

Hathor má podobu krávy,
s ní budem šťastni a zdraví;
ze ženy udělá krásku,
rozdává radost a lásku!

*At' její jméno s námi je,
až z nás se stanou mumie!
Celému světu dává řád,
at' je tu s námi napořád!*

BASTET, KOČIČÍ BOHYNĚ

Kočky nám do duše vidí,
drží se u dobrých lidí;
Bastet je sestrou všem kočkám,
kež její přízně se dočkám!

*At' její jméno s námi je,
až z nás se stanou mumie!
Celému světu dává řád,
at' je tu s námi napořád!*

USIR, BŮH ZEMĚDĚLSTVÍ

Dobry bůh Usir je s námi,
buduje města a chrámy,
radí, jak obdělát půdu,
péci chléb, víno mít v sudu.

*At' jeho jméno s námi je,
až z nás se stanou mumie!
Celému světu dává řád,
at' je tu s námi napořád!*

Poznámka autorů:

Tato píseň vznikla „na zakázku“ – jako ústřední píseň Tábora bez hranic 2005 na téma „Egypt“.

FARMA ZVÍŘAT

předehra

1. hlas

Kozy nejsou němé (mé mé)
Všechno seno je mé (mé mé)
Kozy jsou lakomé (mé mé)
Kazí si renomé (mé mé)

2. hlas

Tam ve stínu dubů (bů bů)
Pláče kráva bů bů (bů bů)
Má bolení zubů (bů bů)
Snědla moc kedlubů (bů bů)

mezihra

3. hlas

Nelétám vysoko (ko ko)
Když zpívám ko ko ko (ko ko)
Kohout je naměkko (ko ko)
Škádlim ho naoko (ko ko)

4. hlas

Já štekám na pozdrav (haf haf)
Uhlídám stádo krav (haf haf)
Zloděj byl ze mě paf (haf haf)
Když jsem ho ve tmě raf (haf haf)

mezihra

Všichni

Zvířat plná farma (mémé, bůbů, koko, hafhaf)
Prohlídka je zdarma (mémé, bůbů, koko, hafhaf)
A každý, kdo tu je (mémé, bůbů, koko, hafhaf)
Ať s námi notuje (mémé, bůbů, koko, hafhaf)

Po hlasech

Mémé koko bůbů hafhaf
Mémé koko bůbů hafhaf

Každý svoje citoslovce (např. tedy)

Mémé mémé mémé (mémé)
Mémé mémé mémé (mémé)

JABLOŇ

Visím na větvi,
na větvi jabloně,
žerou mě červi,
vezmi mě do dlaně.

Jsem zralý jabko,
vítr má nadvládu,
není v mejch silách,
ubránit se pádu!

*Já padám a svůj
si připadám!
Já padám a svůj
si připadám!*

Ostatní visej' na stromech,
já volně padám po zádech!
Ztrácím dech!

*Já padám a svůj
si připadám!
Já padám a svůj
si připadám!*

Byl jsem na větvi -
- z tebe i z jabloně,
kam padám, čert ví,
snad Tobě do dlaně.

Scházej se ježci
z celého okolí,
ať se dou bodnout,
jabka pád nebolí!

*Já padám a svůj
si připadám!
Já padám a svůj
si připadám!*

Padám Ti rovnou do dlaní,
budeš mi novou jabloní!
Na pár dní!

*//: Já padám a Tvůj
si připadám! :// (4x)*

KO-KO-KO-KOMUNIKACE

Koupila kobyla
bejkovi mobila,
nikdo mu nevolá,
a tak je za vola!

Kohoutek slepičče
volá i ve špičče -
- odmítla pozvání,
a tak ji prozvání!

Myši si mobily
ukryly v obilí,
vyháněj kocoura,
ať se tam necourá.

Za věrtel jetele
eurotel pro tele,
ovečka lekla se –
- prase má pegase.

Kachny jsou do sadu
pro novou gousadu,
sedí tam ropucha
s mobilem u ucha.

Kačer je na vodě,
listuje v návodě,
pro kočku Šmoulinku
vytočil goulinku.

Když osel spí v houští,
mobil si nepouští -
- o oslova slova
nouze je doslova.

Králík za pakatel
koupil si alkatel,
nokii pro otce,
dal mu ji do kotce.

A sedlák dohlíží na stáda, zjišťuje, zda někdo nestrádá,
v rukou má eurotel s pegasem, oskara za pasem!

Text: **Martin CULEK**; Hudba: **Petr BRZOKOUPIL** (24. 2. 2000, 01:00, Zlín - kolej)

KŘÍDOU BÍLÁ KŘÍDLA

Noc uchová v záhybech okamžiku,
co zbylo po dětských hrách.
Motýl načmárán křídou na chodníku...
Chci být jak on – o nic víc než prach.

Blesky sřaly půlnoc bez milosti,
obloha je z hořícího sametu.
Motýl trhá pavučinu strnulosti,
déšť láme křídla, brání v rozletu.

Kluk, který ho bílou křídou nakreslil,
měl v noci prapodivný sen.
Motýl se bránil dešti ze všech sil,
skryl se mu v dlaních, nastal den!

//: Letí, motýl, letí, z mokrých dlaní za sluncem!
Letí, motýl, letí, svět se mění v dětský sen! : //

LUČNÍ OLYMPIJSKÉ HRÝ (LOH)

Na louce se koná klání v olympijských hrách,
podívaná k popukání – čmelák vrhá hrách,
šnekovi se dům naklání – spí na startu ajajaj!
Všichni borci při utkání touží po výhrách!

Na řadě jsou konipasi – kdo doskočí dál,
rozhodčí na konci trasy podivný se zdál,
tiše sedí mezi klasy – je to žába ajajaj!
Jakpak tohle skončí asi? Soutěží se dál!

Obyčejná louže slouží pro sporty vodní,
motýl plave napříč louží už několik dní.
Ke břehu se dostat touží – přecenil se ajajaj!
Motýli jsou pro styk s louží zcela nevhodní!

Čmelák hodil kouli ztěží, trefil kdekoho!
Šnek na startu ještě leží, vyspat nechte ho!
Konipas o život běží – „*Konipasi, do toho!*“
Motýl už je zase svěží, dojmů je mnoho (hej)!

Naná naná naná naná naná nananá (hej),
naná naná naná naná naná nananá (hop),
naná naná naná naná naná naná nananá!
naná naná naná naná naná nananá (hej)!

Text: **Martin CULEK**; Hudba: **Petr BRZOKOUPIL** (*Někdy v roce 1999, Zlín*)

MALINKATÁ NOČNÍ HUDBA

*

Nediv se, že světla ubývá,
ze slunce už zbývá jenom půl.
Hvězdy jsou stvoření vábivá,
už se sypou na vesmírný stůl.

Vchází noc – povýšeně tichá,
mocným kouzlem probouzí sny v nás.
Tma ožívá, znovu volně dýchá,
zpívá o nás – vnímej její hlas!

*

Padající hvězda zhasíná,
přestalo i srdce zvonu bít.
Stráž u brány města usíná
a já Tě mohu ve snu políbit!

*

(pozn.: * = předehra,, meziphra, dohra)

NESPATŘITELNÁ

*Sama se vznáší, bez křídel létá
nehmotná krátká textová zpráva -
- možná si ptákům do peří lehá,
možná i na tvé posteli spává...*

Svítá; slunce do ní prsty noří – a záhy
v dešti každá kapka rozbít ji může.
Tělo průzračné, průzračné
rve déšť!

*Sama se vznáší, bez křídel létá
nehmotná krátká textová zpráva -
- možná si ptákům do peří lehá,
možná i na tvé posteli spává...*

Míjí stovky blesků, bouřka utká z nich síť,
včas ji umí z pasti vynést jen vítr.
Je tak bázlivá, bázlivá -
- chce žít!

*Sama se vznáší, bez křídel létá
nehmotná krátká textová zpráva -
- možná si ptákům do peří lehá,
možná i na tvé posteli spává...*

*Zrádným povětrím létá
nehmotná krátká textová zpráva -
- možná si ptákům do peří lehá,
možná i na tvé posteli spává...*

Text: **Martin CULEK**; Hudba: **Petr BRZOKOUPIL** (30. 9. 2002, 20:53, Zlín - kolej)

O ČEM SE MI ZDÁ

Stane se, že ve snu
zmoklé Slunce svítí,
na dno moře klesnu
do rybářských sítí.

Překvapivě snadno
přitáhnu tou sítí
Slunce k sobě na dno,
ať se moře vznítí!

Dnes u našich nohou
vstanou stíny z louží,
poprávu chtít mohou,
ať jim lidé slouží.

Snová křídla pletu
z pavučin a z proutí,
odhodlám se k letu,
než se nebe zhroutí!

Přijaly mě víly
s nadpozemským klidem,
sen trvá jen chvíli,
musím zpátky k lidem.

Všechny slzy z tváře
vypil polštář bílý,
trhám listy snáře,
snad se věštba mýlí!

Text: Martin CULEK; Hudba: Petr BRZOKOUPIL (počátek září 2004, Ústí nad Orlicí)

POSLEDNÍ VTEŘINA VĚČNOSTI

Vykácený lesy;
násilí a stresy;
válka válku plodí;
ropa teče z lodí;

auta místo zbraní -
- zabijou a zraní;
vzduch jen dráždí plíce -
už nám blednou líce!

*Až se nám posčítaj průšvihy všechny,
Země se roztočí na plný pecky!
Zvířata poběžej nebeskou branou,
lidem vstup zakázán – uhněte stranou!*

Les má novou hračku –
autovrak a pračku;
řeka mění barvu,
všecko do ní narvu!

Povrchový doly;
klonovaná Dolly;
když nastanou mrazy,
kožich nosí vrazi!

*Až se nám posčítaj průšvihy všechny,
Země se roztočí na plný pecky!
Zvířata poběžej nebeskou branou,
lidem vstup zakázán – uhněte stranou!*

Rozbíjíme atom,
no a co je na tom!?
Po jaderný fúzi
okamžiky hrůzy -

- požáry a ještě
kyslejší deště,
zamořený moře -
člověk všecko zvoře!

*Až se nám posčítaj průšvihy všechny,
Země se roztočí na plný pecky!
Zvířata poběžej nebeskou branou,
lidem vstup zakázán – uhněte stranou!*

*Až se nám posčítaj průšvihy všechny,
Země se roztočí na plný pecky!
Zvířata poběžej nebeskou branou -
- lidem vstup zakázán!*

PROCIT

Lepí se mi na rty vločky prachu
na tváře vlhké slzami,
spoutaný tmou, pocitem strachu,
odevzdaně ležím na zemi.

*Usínám v pokoji na podlaze,
špínu si do kůže zadírám,
mám podobu skvrny na obraze,
okolo které hoří rám.*

*Usínám v plamenech na podlaze,
popel si do kůže zadírám,
jsem spálená barva na obraze,
brzy se na mě zhroutí rám!*

Vyhaslým pohledem počítám sny,
co v troskách duše shořely,
vstávám a křičím, zda se to smí,
zrazovat sny, které věřily.

*//: Stíny rozpráším na černé saze,
odvážně hlavu pozvedám,
temnota se brání v marné snaze,
vytrvale čeká, že se vzdám.*

*Odmítám krvácet na podlaze,
v náručí světla procitám,
zed' uchová obrys po obraze,
znovu už nechci, nechci rám! ://*

PROTIKLADY

*

*Vyvolená, záhadná
a mámivá jsem já.
Jsem láska – lidmi zklamaná,
však odmítám se vzdát!*

***Všemocným se toužím stát,
chci vládnout temnotám!
Přijměte můj majestát,
jsem chtíč – patřím vám!!!***

*

*Zneuctěná, bezcenná
a zesláblá jsem já.
Jsem láska – lidmi zkoušená
a nemám sílu vstát!*

***Jsem chtíč – váš pán a král,
dali jste mi trůn a já
vášněmi vás ovládám,
Jsem král! Jsem král!!!***

*

***Obloha má vážnou tvář,
možná bouři rozpoutá!
Chtíč se láskou prolíná,
dva živly zuří dál!***

***Kdo z nás dvou má právo dát
vašim světům nový řád?
Rozhodnutí patří vám:
Štěstí – nebo pláč?!***

***Kdo z nás dvou má právo dát
vašim světům nový řád?
Jedni volí svatozář,
druzí volný pád!!!***

* * *

(pozn.: * = předehra,, mezihra, dohra)

PŘEDPEKLÍ

Peklo se probouzí,
zdáme se bezmocní.
Peklo se probouzí.
Kéž se nás nezmocní!

Ďábel je chvástavý,
chlubil se bůhvíkde,
že Zemi zastaví
a slunce nevyjde!

*Dnešní úsvit má být náš poslední.
Však se, d'áble, v temnotách rozední!
Ti, co přetnou pouta s tvou reží,
přežijí!*

Sloužíme penězům,
mince nás ohluší.
Přijdeme o rozum,
přijdeme o duši!

Lháři či lakomci,
co si kdo nadrobí,
všechno nám na konci
zúčtuje záhrobí!

*Dnešní úsvit má být náš poslední.
Však se, d'áble, v temnotách rozední!
Ti, co přetnou pouta s tvou reží,
přežijí!*

Přežijí!

Přežijí!

Text: **Martin CULEK**; Hudba: **Petr BRZOKOUPIL** (*podzim 2002, Zlín - kolej*)

ROZTANČERNÍ VÁLEČNÍCI

Černí válečníci
zdivočelí tancem,
černí válečníci
pod africkým sluncem...

Zaříkávač deště
v kůži paviánů,
zaříkávač deště
bije do tympánů.

Vůdce kmene tančí,
ozývá se zpěv,
vůdce kmene tančí,
jak útočící lev!

Ze stromu se dívám,
možná o mně vědí;
ze stromu se dívám
na kmen lidojedy...

Text i hudba: Petr BRZOKOUPIL (20. 10. 1999, 01:33, Zlín - kolej)

RŮZNÉ FÁZE JEDNÉ FRÁZE

Kdybich Ti teď napsal do týchletý básně,
to, že mi je s Tebou pěkně, nádherně a krásně,
znělo by to možná jako fráze,
jenže to je jenom první fáze.

Kdybich Ti teď napsal do týchletý sloky,
to, že jsem na Tebe čekal po celý ty roky,
znělo by to možná jako poem,
jenže to je jenom první dojem.

Kdybich Ti teď napsal do týchletý věty,
že Tě budu zahrnovat voňavými květy,
znělo by to možná romanticky,
jenže to je zas' tak jako vždycky.

Kdybich Ti teď napsal do tohoto slova,
to, že bych Tě toužil vídat každičký den znova,
nevěděl bych pak, co zpívat dál,
tak mi zbude, abych jenom hrál...

*

Kdyby jsi mně řekla na konci týchle básně,
to, že Ti je se mnou pěkně, nádherně a krásně,
//: znělo by to možná jako fráze,
jenže to je už ta druhá fáze : //

(pozn.: * = mezihra)

ŘÍKANKY O ZVÍŘATCÍCH

Šup střevlíku do šuplíku

Spadl střevlík do zásuvky.
Zdá se to být nelogické,
že mu náhle svítí krovky.
Je v zásuvce elektrické.

Co se skrývá v kapradí?

Kapradí tě pohladí,
kapradítěpohladí,
kapra dítě pohladí -
- kaprovi to nevadí!

O nejlínějším tvorovi

Kdo se v práci nepřetrhne?
Žížala!!!

Mají můry silnou vůli?

Dvě můry letí za potravou,
shodou náhod proti sobě,
žádná nechce uhnout stranou –
- pevné nervy mají obě.

Hloupá můra na zem spadla
po nárazu do zrcadla!

SALON POD HVĚZDAMI

Vesmír si objednal ošacení,
v krejčovské dílně si hosta cení,
„vkusně Vás obléknem, to nic není,
zbývá se dohodnout na placení...“

Nikdo by neměl být ošizený,
krejčí chce za šaty naši Zemi,
nahému vesmíru bere míry,
záplatou vyspravil černé díry.

*V pase má nekonečno,
přes hrudník nekonečno,
v ramenou nekonečno,
přes boky nekonečno,
bez konce nekonečno.*

Krejčího vyvedly míry z míry –
- typické jedině pro vesmíry,
„jste trochu při těle, Vám by zkrátka
nejlépe slušela černá látka!“

Krejčí pak nastříhal na košili,
v krejčovské dílně ji dlouho šili,
celou ji lemují zlaté nitě,
vesmír v ní vypadá znamenitě!

*V pase má nekonečno,
přes hrudník nekonečno,
v ramenou nekonečno,
přes boky nekonečno,
bez konce nekonečno.*

Z nového šatníku zaujme zvlášť
sluneční výšivkou zdobený plášť,
vesmír ho předvádí v plné kráse,
v noci však do černé obléká se.

Hvězdami zapíná nový kabát,
měsíční medailón neví kam dát,
trochu ho mrzí, že pro nadváhu
nedopne u krku Mléčnou dráhu.

*//: V pase má nekonečno,
přes hrudník nekonečno,
v ramenou nekonečno,
přes boky nekonečno... :// (2x) - bez konce nekonečno!*

Text: **Martin CULEK**; Hudba: **Petr BRZOKOUPIL** (16. 7. 2004, 8:30, Pardubice, Praha)

SAMI SOBĚ BOHEM (ústřední píseň filmu „*Robert Osman – In Memoriam*“)

V hlavě mám brouka, něco si brouká;
láska se stydí ve světě lidí!
Půlnoc má pauzu, soud řeší kauzu,
o čem duch lesní
sní.

V hlavě mám brouka, mlčí a kouká;
láska se klidí ze světa lidí!
Strach vyhrál kauzu, půlnoc je v tranzu,
duch lesní běsní
s ní!

Strach nás potrápí, nebe se tříští,
jsme jak bezhlaví!
Svět se potápí a vlna příští
všechno zaplaví!

//: Prachy, prachy získáš lehce!
Jenže co je - proč je smrtka nechce?!
Prachy, prachy si tě koupí!
Blázni na nich lpí! ://

Smutek je slepý, smích duši slepí;
dobro svět spojí, zlo tajně zbrojí!
Pravda je přímá, lež vzadu dřímá,
slunce chce pořád
hřát.

Smích slzy smyje, smutek je zmije;
dobro má kopí, zlo se ho chopí!
Lež pravdu trýzní hladem a žízní,
je marné přát si
řád!

Strach nás potrápí, nebe se tříští,
jsme jak bezhlaví!
Svět se potápí a vlna příští
všechno zaplaví!

//: Prachy, prachy získáš lehce!
Jenže co je - proč je smrtka nechce?!
Prachy, prachy si tě koupí!
Blázni na nich lpí! ://

Text: **Martin CULEK**; Hudba: **Petr BRZOKOUPIL** (28. 2. 2001, 13:57, Zlín)

SKRYTÁ TAJEMSTVÍ

Kam padají hvězdy
ptal se hvězdář
Chci pro ně zpívat
zpívat
spadlým hvězdám

Tam nevedou cesty
smál se cestář
Bude se stmívat
tak nechej
vesmír hvězdám

Jak ovládnout závist
ptal se císař
Nelze ji zkrotit
bičem
ani vojskem

Napiš o ní píseň
radil písař
Zpívej, že závist
je zhouba
v koni Trojském

SVĚTLOPLACHÁ

předehra

Já tajně zpívám
snům světloplachým,
mříž z nehybných stínů sny uvězní, zpěv tmou nezní.
Mříž ústa nemá,
má zůstat němá,
kéž navzdory stínům sny potají tmu spoutají!

*Já usínám za mříží,
tma je zvláště
prostá vášně.
Můj vlastní stín přihlíží,
jak se stmívá
v očích mých.
**Tvé sny se tě zastanou,
než se vzdáš tmě, zpívej z vášně
snům světloplachým
v dlaních svých!***

mezihra

Já tajně zpívám
snům světloplachým,
mříž z nehybných stínů sny uvězní, zpěv tmou nezní.
Mříž ústa nemá,
má zůstat němá,
kéž navzdory stínům sny potají tmu spoutají!

*Já usínám za mříží,
tma je zvláště
prostá vášně.
Můj vlastní stín přihlíží,
jak se stmívá
v očích mých.
**Tvé sny se tě zastanou,
než se vzdáš tmě, zpívej z vášně
snům světloplachým
v dlaních svých!***

Dohra

Text: Petr BRZOKOUPIL; Hudba: Petr BRZOKOUPIL (srpen 2005, Ústí nad Orlicí)

ÚNOR

předehra

Ztemnělá krajina, zbytečky sněhu,
šedivá oblaka... Postrádám něhu.
V mé tváři zračí se únava a spánek.
Řeknu si „*Nechci se!*“ bez ňákých známek
odporu. Bez známek odporu.

mezihra

Ztemnělá krajina, zbytečky dneška.
Už to zas začíná... Je to věc těžká.
„*Copak se nechápeš!?*“ spílám si v duchu.
Směju se, mračím se – od ucha k uchu.
Nemohu! Dál už nemohu!

Dohra

Text: **Martin CULEK**; Hudba: **Petr BRZOKOUPIL** (27. 2. 2000, 7:00, Zlín)

VODNÍK A ČERT

Spadl vodník do studny, ten pád mu byl osudný,
vodu má jen na týden, už tu sedí pátý den.

*

Prosil vodník anděly, ať mu vodu nadělí,
když dál voda netekla, poslal žádost do pekla.

*

A už je tu rohatej, vysmátej a nahatej,
„jestli tady nechceš bejt, podepiš mi tenhle glejt!“

*

Vodník hledí na ten list, umí psát avšak ne číst,
podepsal se, kam řek' čert, chudák si to nepřčet'!

*

Černej kouř a smrad a dým, „čerte, já nic nevidím!“
Slunce, lávka, pradlena, klape kolo od mlejna.

*

Vodník se pod hladinou vítá se svou rodinou,
„starej, hloupej hasstroši, čert nám vzal to nejdražší!“
ukazuje vodnice mokré, prázdné police.
„V pekle budou navždycky moje lidský dušičky...!“

*

(* = refrén – „Um ta - um ta - um tata...“)

Text: **Martin CULEK**; Hudba: **Petr BRZOKOUPIL** (10. 10. 2002, Zlín - kolej)

ZAHRADNÍ HROMADNÁ DOPRAVA (ZHD)

Lanovka spojuje zahradu s paloukem,
stavěl ji hovníval společně s pavoukem;
od jedle na skládku, přes plot až k jabloni;
předprodej čtyřlístků - a ceny jak loni!

Ptali se mravenci, jak potok přeplavou,
pomohli čmeláci s leteckou přepravou;
přes potok na louku, pak pěšky lesíkem,
k jedli se mohou svézt stonohým taxíkem.

Bláznivá žížala toužila po metru,
hloubit ho přestala přibližně po metru;
od břízy k potoku – dál metro nesahá,
včera ho protнула krtkova trasa há.

Věřte mi, mám na svém soukromém pozemku
lanovku, letadlo, taxík i podzemku.
Rychle a bezpečně od břízy k jabloni;
předprodej čtyřlístků – a ceny jak loni!

ZÁMECKÝ MENUET

Šašek je bláznů král,
na rukou právě stál,
přítom na flétnu hrál,
rozesmál sál!

Hudba zní z nádvoří,
dámám se král dvoří,
svíce ať dál hoří,
začíná bál!

*Menuet zámecký bude nám hrát,
menuet zámecký, než půjdeme spát,
menuet zámecký radost chce dát,
menuet zámecký každý má rád!*

V zámku je jídla dost -
- nechybí páv a drozd,
z lahůdek má radost
i mlsný host.

Psi začli výt hlady,
rádce si ví rady -
- přes četné výhrady
hodil jim kost.

*Menuet zámecký bude nám hrát,
menuet zámecký, než půjdeme spát,
menuet zámecký radost chce dát,
menuet zámecký každý má rád!*

mezihra – cembalo+flétna (obě sloky)

*Menuet zámecký bude nám hrát,
menuet zámecký, než půjdeme spát,
menuet zámecký radost chce dát,
menuet zámecký každý má rád!*

Na nebi půlměsíc,
šašek mu půjde vstříc,
protančil svůj střevíc
při světle svíc.

Královný sólo zní,
král nechce být bez ní,
oba jsou líbezní,
co si přát víc!

ŽIDOVSKÁ

Klarinet:

//: Na na na na nááááj na
na na na na nááááj na
na na na na nááááj na
ná ná náj ://

***Nánánáj, nánánáj,
nánánáná nánánááj!
Nánánáj, nánánáj,
nánánáná nánánááj!***

ZPĚV:

//: Na na na na nááááj na
na na na na nááááj na
na na na na nááááj na
ná ná náj ://

***Nezbývá, než s nudou
tentokrát už skoncovat,
do rána dnes budou
všichni hrát a tancovat!***

Klarinet:

//: Na na na na nááááj na
na na na na nááááj na
na na na na nááááj na
ná ná náj ://

***Nánánáj, nánánáj,
nánánáná nánánááj!
Nánánáj, nánánáj,
nánánáná nánánááj!***

ZPĚV:

//: Na na na na nááááj na
na na na na nááááj na
na na na na nááááj na
ná ná náj ://

***Nikdo se nediví,
že chcem' s pláčem skoncovat,
když je svět šedivý,
pojd' me hrát a tancovat!***

Klarinet a ZPĚV:

//: Na na na na nááááj na
na na na na nááááj na
na na na na nááááj na
ná ná náj ://

***Nánánáj, nánánáj,
nánánáná nánánááj!
Nánánáj, nánánáj,
nánánáná nánánááj!***

ŽIVOT JE BOJ

předehra (se saxofonem)

Kdyby si osud vzal dovolenou -
- třeba jen na týden anebo na měsíc,
našel bych svoji holku vyvolenou,
řekla by druhý den: "Noc byla za tisíc!"

Kdybych se nepopral se vzteklým psem,
když se mi pokoušel svačinu z rukou brát,
neměl bych problémy, že vzteknej jsem -
- s každým se pohádám, nikdo mě nemá rád...

mezihra (se saxofonem)

Kdyby si zloděj vzal dovolenou
a prostě nepřišel do banky se zbraní,
nemusel bych teď prosit na kolenu,
ať mě tou pistolí proboha nezraní!

Kdybych se nesnažil usilovně
nadváhu přeměnit na tělo solidní,
neztrhal bych náčiní v posilovně
a potom nestrávil v komatu tolik dní...

*Život je vostrej jako břitva,
naděje v něm nevězí,
život je věčná těžká bitva,
zubatá v ní vítězí!
Život se zdá bejt jako břitva,
ale zlo v něm nevězí,
život je někdy těžká bitva,
vím, že láska zvítězí!*

Kdyby si osud vzal dovolenou -
- třeba jen na týden anebo na měsíc,
našel bych svoji holku vyvolenou,
řekla by druhý den: "Noc byla za tisíc!"

Kdyby si zloděj vzal dovolenou
a prostě nepřišel do banky se zbraní,
nemusel bych teď prosit na kolenu,
ať mě tou pistolí proboha nezraní!

dohra (se saxofonem)

Básně Martina CULKA

(podzim 1998 – podzim 2002)

ANI KAT NEJEDNÁ BEZHĽAVĚ

Dnes se musel mistr kat
před popravou vysmrkat.

BANKOMAT

Pošimrám bankomat pod nosem –
- kýchne a odejdu s obnosem!

ČERVOTOČI ZATOČÍ S KAŽDÝM, KDO JE VYTOČÍ

Červotoči umí žít
celkem neskromně,
každý vlastní vlastní byt
přimo ve stromě.

Teď je slyšet u dveří
v jednom bytě hluk:
„Klepy, klepy, otevři,
nebuď hloupý! Ťuk!“

Snad bych neměl otvírat,
ale vlastně proč -
- třeba je to kamarád,
myslí červotoč.

Neví, že ten kdosi,
nemá mnoho přátel,
rudou čapku nosí -
- ano, je to datel!

Víte, jak červíci
datla si ochočí?
Červenou čepici
stáhnou mu do očí!

DEPRESIVNÍ

Zčernalou oblohu přet'al blesk.
Jeho ozubené ostří
prořízlo těhotná břicha mraků
a zrodila se bouře.

O dlažbu rachotí moje kosti hnané větrem.
Jednu z nich vzal do ruky ďábel
a zatímco se peklo opíjí mou krví,
on diriguje hromobití.

HOLUB

Jsem holub na římse,
vrkám a pářím se.
Chci mít hodně dětí...

Pozor káně letí!
Jestli mě uloví,
budu mít kulový!

KONIPAS

Přes plot skočil konipas.
Neměl vízum ani pas.
Na ropuchu narazil,
marně se ptal na azyl.

Ropucha je duchem chudá,
bylo jasné, že ho udá.
Odsoudili konipase -
- muzikantům sedí v base!

KRABICE

Jsem papírová krabice
a nemám žádné ambice.
Zato pára v hrnci chce být miss!
Nenaparuj se a zmiz!

KŘÍŽOVATKA U SEDMIKRÁSKY

Mravenci si nesli mák,
do cesty jim vlez' slimák.
Díval se po беруšce,
přehlíd' STOPku na hrušce.

Mravenci ho uráží
s nebývalou kuráží:

„Narozdíl od hlemýždě,
tobě táhne na hýždě!
Vyhlášku jsi přestoupil
tím, žes pil před cestou pyl.
Teď počítej s vězením
či s popravou sněžením!
Máme svědka, slepýše,
ten žalobu sepíše!“

Slimák prchá trávníkem...
Nejspíš za svým právníkem.

MINIMALIZMUS V POEZII

Oběd nám
objednám.

NEZVANÍ HOSTÉ

Do mé hlavy vešla rýma:
„Tady je to ale příma!“
Za ní kolem jazyka šel
plícervoucí mistr kašel.

Těžkou bitvu spolu svedem,
mojí zbraní je čaj s medem;
boj probíhá pod peřinou,
kapky potu se jen řinou!

V tom mě někdo smutně zdraví –
- to se se mnou loučí zdraví...
Nemoci se šíří hravě –
- kdo bydlí ve vaší hlavě?

OBLEK

Můj oblek je z listí,
proto nebyl drahý.
Až to vítr zjistí,
budu opět nahý...

PAVOUK

Pavouk utkal na netu
síť pro celou planetu.

POKROK

Babička si místo desky
chtěla přehrát DéVéDě –
- z gramofonu lítaj blesky,
tudy cesta nevede (*protáženě!*)!

PRŮPOVÍDKY

Kontrola prošla dveřmi, které neprošly kontrolou. Neměli totiž kliku. Také kytáře jde o krk. Dostali se jí na kobylku. Struny jsou napnuté, jak to dopadne. V elektrické zásuvce je napětí doslova hmatatelné. Míč je nafoukaný a upovídané pastičce konečně sklaplo. Židle se chtěla prosadit, ale všichni si na ni zasedli.

ROMANTICKÁ I

Padá na nás listí z větví,
stromy pláčou –
- celý svět ví,
že mě něco mlčet nutí –
- že je to strach z odmítnutí...

ROMANTICKÁ II

Kdybys byla lesní vílou,
tančila bys do úsvitu,
zahlédl jsem vlečku bílou,
a tak volám –
- vílo, jsi tu?

ROMANTICKÁ III

Políbím tě na rty.
Dáš mi stejný dar ty?

ROSA

Ozdobila rosa
tvoji tvář i prsa.

Na kůži se leskla
jako střípky ze skla.

A dál padá z nebe...
Já vím, trochu zebe.

SNĚHULÁK

Náš sněhulák byl lakomý,
ten v ničem nebyl jako my,
staral se sobě o přínos,
chtěl místo mrkve obří nos.

Hlupák si mrkve nevážil,
obrovský nos ho převážil;
z kopce se tři koule koulí,
ten bude mít ale boulí!

Rozpadl se. Co si počne?
Spravíme ho? Jistě, proč ne?
místo nosu ho teď zdobí
velká boule – ať se zlobí!

TRAMPOVY TRAMPOTY

Vytrhla mi bouřka letní
z ruky papír toaletní.
Až se vrátí z toho letu,
dokončím svou toaletu.

VĚDECKO – FANTASTICKÁ ŽENA

Zatoužil jsem po atrakci,
a tak jsem si koupil ženu -
- právě měli jednu v akci,
lepší model neseženu.

Vaří, pere, nechte Vlastu,
neumí se hloupě ptát,
když chci škádlit ženu z plastu,
plácnu ji přes implantát.

Nelibuje si ve sklonech
k obezitě, k hysterii,
s úsměvem na silikoncích
dobíjí si baterii.

Teď se stydí, sklání hlavu,
nevěru má na svědomí –
- přišla do jiného stavu
s automatem na kondomy.

Pod plenkami klubko drátu –
- dítě nezapře svůj rod,
volá mámu, volá tátu,
když mu zadám správný kód.

Hádky bylo dosaženo,
když mi řekla: „Máš mě rád?“
Mám tě po krk, pseudoženo –
už aby tě trefil zkrat!

Z kamer se jí řinou slzy:
„Což ti srdce vychladlo?
Jsem tvá, nehleď na korozi,
hleď mi turbodmychadlo!“

V muzeu jsou exponáty
žen, které tu kdysi žily –
- žádné plasty, ani dráty,
my, muži, je usoužili!

ZIMNÍ

Vločky si tiše sedají
na okenní rám,
mlčky si spolu šeptají,
přihlíží dětským hrám.

Vločky mi vklouzly potají
pod kabát i pod košili,
zastudí a hned roztají,
tím dotykem však potěšily.

Vzkazuji sněhovým vločkám,
těm, co mi v dlani netají,
ať řeknou, čeho se dočkám,
ať už mi dál nic netají.